

Felhívás 70. életévüket ebben az évben betöltő Tagtársainkhoz

Tisztelt Tagtársunk!

Nagy öröm számunkra, hogy tagnyilvántartásunk szerint Ön ez évben ünnepli születésének 70. évfordulóját. Egyesületünk kedves hagyománya, hogy e kerek születési évfordulót ünneplő tagtársainkat a lap hasábjain köszöntjük.

Ez ügyben kérem Önt, hogy – egyes szám harmadik személyben írt, max. 25 sor terjedelmű – életrajzát és egy aktuális igazolványképet szíveskedjék a lap szerkesztőségének elküldeni lehetőleg

elektronikus formában a bkl.kohaszat@gmail.com címre, vagy

postai úton a „BKL Kohászat szerkesztősége, 1051 Budapest, Október 6. utca 7.” címre.

Segítségét előre is köszönve további jó egészséget kívánok.

**Balázs Tamás
felelős szerkesztő**

70. születésnapját ünnepelte

Hári László 1950-ben született Székesfehérvárott. A középiskolát szülővárosában, a jónévű József Attila Gimnázium francia nyelvi tagozatán járta ki.

Két évi háromműszakos munka után jelentkezett az NME Dunaújvárosi Kohó- és Fémipari Főiskolai Karára, ahol nappali tagozaton, 1974-ben szerezte meg a metallurgus üzemmérnöki oklevelet.

Ebben a minőségben első munkahelye a Kőbányai Vas- és Acélöntöde volt, ahol egy évet dolgozott. Ezután kapott meghívást egykori főiskolája Metallurgiai Tanszékére, ahol szakoktatóként a nyersvasgyártás és az acélgégyártás tárgyak gyakorlatait vezette. Ezzel párhuzamosan végezte a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem levelező tagozatán a tanulmányait, ahol 1979-ben szerzett okleveles kohómérnöki oklevelet. Az egyetemi doktori vizsgát 1986-ban tette le vasérczsugorítási témakörben, az 1998-as PhD-disszertációjának témája az operációkutatás kohászati alkalmazásának vizsgálata volt.

A 70-90-es években töretlenül folyt a tanszék fejlődése. Sikeres volt a tanszék publikációs tevékenységének megindulása és felfutása, a TDK-tevékenységben való kiemelkedő aktivitás, a doktori fokozattal rendelkező tanárok létszámarányának 50% fölé való növelése és az ipari háttérű képzésben való részvétel. Mindezt kiegészítette az egyéni szakmai továbbképzés. Hári László mindezen tevékenységből kivette a részét.

A 1991–2001-es években Hári László a Dunaferri Rt.-

ben dolgozott, és rövid kutatóintézeti munka után a Műszaki Fejlesztés Osztályára került, ahol a nyersvas- és acélgégyártási szakterülettel, később környezetvédelmi feladatokkal foglalkozott. Ekkor nyerte el a főmérnöki beosztást.

A főiskolai és a dunaferri munkássága alatt kb. 60 szakcikke jelent meg, konferenciákon előadásokat tartott, 6-6 hetes tanulmányúton volt Franciaországban és Japánban. Szakmai tudását egyszerre próbálta mélyíteni és szélesíteni.

Ebben az időszakban érte az önállóvá lett Dunaújvárosi Főiskola igazgatójának hívása, mely a közben megüresedő Metallurgiai Tanszék tanszékvezetői állásának betöltésére vonatkozott. Egy cikluson keresztül volt a Metallurgiai Tanszék vezetője. Feladata a közben szétesett vas- és fémkohász, valamint öntész szakirányon folyó képzés újjászervezése volt. Mindez megvalósult a két szakirány összevonásával és egyidejűleg a bolognai képzésbe való bekapcsolódással. Közben megtörtént a 10 évre leállt tanöntöde újraaktiválása is.

Dr. Hári László utolsó hét munkás évét beosztott főiskolai tanárként töltötte, miközben a Fizikai-kémia, az Acélgégyártás, a Hulladékgazdálkodás, az Öntészet és a Metallurgiai folyamatok szimulációja c. tárgyakat tanította. Érdeklődése és fő kutatási területe a metallurgiai folyamatok szimulációja a nyersvas- és acélgégyártásban.

Az OMBKE-nek 1973 óta tagja.

Tankönyvírói munkásságára jellemző, hogy 2015–2020 között négy, kiadás előtt levő példatárt írt a nyersvasgyártás, acélgégyártás, pácolás-horganyzás és az archeometallurgia témakörökben. Az utóbbi három évben a Miskolci Egyetemen külső óraadó.

Dr. Hári László feleségével Dunaújvárosban lakik, két fia és egy unokája van.